

חלומה של מרגריטה

סיפור מארץ פרו שבאמריקה הדרומית

כתבה גלוריה צאצ'רס   צייר אנג'ל וולדז

**מרגריטה חיה בבית עני, שעמד
בשדה יפה, קרוב לנהר, וסביבו
פרחים ופרפרים.
אבא שלה יצא בבוקר לעבד את
אדמתו, ומרגריטה עזרה
לאמא, שיחקה והאכילה את
צ'יטה, הגדי שלה.**

**בבוקר העירה את מרגריטה
השמש שזרחה דרך החלון,
שירת הציפורים ורשרוש של
הנהר מרחוק.**

Para Jimena V.

**אבל מרגריטה חלמה על
חיים בעיר. ויום אחד אמא
חיבקה אותה ואמרה:
"אנו נסע לעיר. תלווי אותי
בביקור אצל הדודה שלך."**

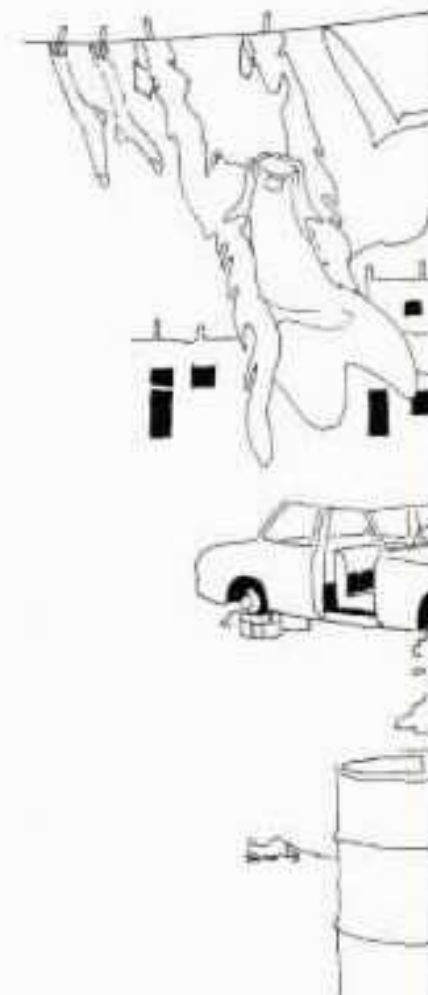
**דרך חלון האוטובוס הביטה
מרגריטה בסקרנות
ובהתפעלות. כמה אנשים! כמה
מכוניות! איזה רעש! בתים כל
כך גדולים!
"כמה גדולה ויפה העיר" קראה.**

**עברו ימים, ומרגריטה הרגישה
שבביתה של דודה חסרים לה
עצים, פרחים, ורשרוש של נהר,
שאין פרפרים ואין ציפורים. היא
התחילה להתגעגע לגדי שלה.
גם השמש לא חיממה כמו בשדה
האהוב שלה. היא נעשתה עצובה
מאוד.**

**"כמה טוב היה להתרחץ בנהר
ולשתות חלב טרי של הפרה"
חשבה.
ושמחה מאוד כשאמא הודיעה
שהן חוזרות לכפר שלהן.**

כשחזרו הביתה היא חיבקה את
אבא, נישקה לצ'יטה, הגדי שלה
ואמרה לה: "כמה יפה בשדות, ואני
לא ידעתי. עכשיו אוכל שוב
להשקות עצים, לקטוף פרחים
ולטפל בבעלי חיים שאני אוהבת."

